

Ти далеко...

Лідія Романенко

Із збірки "Осінь"

Ти далеко...
І навіть не в відстані справа,
Ти далеко...
Не розвіє думки мої твоя мова.
Ти далеко...

Все життя б віддала,
Щоб приблизити тебе до себе,
Щоб почути слова
І побачить печальні очі.
Я не сплю, як сова —
Мій супутник безсонії ночі.

Я хотіла тебе забути,
І птахами відпустити у вирій —
Та не можу без тебе я бути —
Не пускають тебе мої мрії.

Бачиш, осінь вже на дворі
І жовтіє листя.
Відчиняю тобі двері —
Ти не йдеш з мого обійстя.

Я боюся, що ти зникнеш,
Станеш чимось буденним для мене.
І думки мої скоро поникнуть,
І не буду я думати про тебе...

Я завжди хочу, щоб ти був зі мною.

Навіть так, як зараз є.
Я живу лише тобою,
Не залиш же ти мене.